

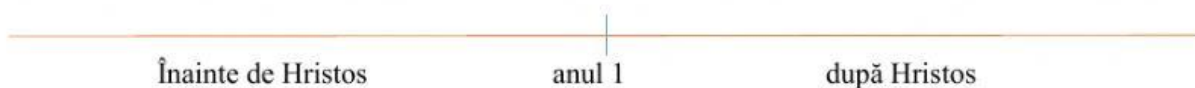
2. Perceperea timpului și a spațiului istoric

Pentru a putea studia istoria avem nevoie de o împărțire a ei pe bucăți mai mici de timp. Acestea ne ajută să știm când s-au desfășurat evenimentele istorice.

Timpul istoric este cunoscut cu ajutorul unei științe ajutătoare numită *cronologie*.

Istoria este împărțită în 2 mari ere:

- ☐ **înainte de Hristos (î. Hr.)** – de la apariția omului și până la nașterea lui Hristos – anul 1;
- ☐ **după Hristos (d. Hr.)** – de la anul 1 până în zilele noastre.

De asemenea, istoria este împărțită în cinci epoci istorice:

- a) *Preistoria*;
- b) *Epoca Antică (Antichitatea)*;
- c) *Epoca Medievală (Evul Mediu)*;
- d) *Epoca Modernă*;
- e) *Epoca Contemporană*.

Unitățile timpului istoric sunt:

- ☐ *anul (365/366 de zile)*;
- ☐ *deceniul (10 ani)*;
- ☐ *secolul (100 de ani)*;
- ☐ *mileniul (1000 de ani)*.

Locul unde s-au așezat oamenii la un moment dat, unde s-au desfășurat evenimente istorice poartă denumirea de *spațiu istoric*. Acesta este reprezentat prin hărți istorice. Hărțile ne ajută să vedem vecinătățile, să comparăm dimensiunile unor state, să înțelegem conflictele dintre popoare pentru anumite teritorii.